U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **T. B.**, zastoupeného opatrovníkem S., za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 6. 2006, č. j. 63 Az 99/2005 - 40,

t a k t o :

I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 5. 8. 2005, č. j. OAM-1342/VL-20-04-2005. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), protože žadatel o azyl neuvedl žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly pronásledování jeho osoby z důvodu rasy, národnosti, náboženství, příslušnosti k určité sociální skupině či pro jeho politické přesvědčení.

Ve včas podané kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení právního zástupce. Jako adresu svého pobytu označil P. s. v K. O., R. a. 1000.

K dotazu krajského soudu ze dne 17. 8. 2006 bylo Policií České republiky, Ředitelstvím služby cizinecké a pohraniční policie, evidenčním odborem, Olšanská 2, Praha 3, přípisem ze dne 19. 9. 2006 sděleno, že stěžovateli bylo vydáno výjezdní vízum za účelem strpění platné od 18. 7. 2006 do 16. 1. 2007. Poslední evidovaná adresa pobytu stěžovatele je P. s. v K. n. O., které dne 7. 9. 2006 svévolně opustil. Současné místo pobytu není dotázanému známé.

Krajský soud poté ustanovil stěžovateli ve smyslu § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), opatrovníka S., dále mu neustanovil zástupce z řad advokátů a vyzval opatrovníka stěžovatele k doplnění kasační stížnosti, na což opatrovník nereagoval. Poté věc předložil dne 19. 2. 2007 Nejvyššímu správnímu soudu.

Dle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ustanovení § 33 písm. e) ukládá soudu řízení zastavit, pokud se žadatel o udělení mezinárodní ochrany v místě hlášeného pobytu nezdržuje a jeho změnu soudu neoznámil.

Za situace, kdy stěžovatel místo svého hlášeného pobytu svévolně opustil, změnu krajskému soudu neoznámil a jeho další pobyt není znám, Nejvyšší správní soud shledal naplnění podmínek dle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. e) zákona o azylu, a řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu